

VĚSTNÍK

ÚŘADU PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

2010

Částka 55

21. květen 2010

Cena 79,- Kč

OBSAH

Úvod	3142
I. Registrace	
Přehled zrušených registrací za období od 1. 12. 2009 do 21. 4. 2010	3143
II. Stanoviska Úřadu	
Stanovisko č. 1/2010: Služby soukromých detektivů z pohledu ochrany osobních údajů	3144
III. Sdělení Úřadu	
a) Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům z praxe – č. 1/2010: Ke zveřejňování osobních údajů obcí – informováním o návrhu programu jednání zastupitelstva obce a o záměru disponovat majetkem obce	3148
b) Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům z praxe – č. 2/2010: Dílčí zpracovatel osobních údajů dle rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES	3150
IV. Materiály z Úředního věstníku Evropské unie	
Rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES; (Přetisk z Úředního věstníku Evropské unie)	3151

ÚVOD

Částka 55 Věstníku Úřadu pro ochranu osobních údajů publikuje přehled zrušených registrací za období od 1. 12. 2009 do 21. 4. 2010.

Rubrika Stanoviska Úřadu obsahuje stanovisko č. 1/2010 „Služby soukromých detektivů z pohledu ochrany osobních údajů“. Předmět činnosti soukromých detektivů upravuje živnostenský zákon a stanovuje tím i jeho limity. Protože živnostenský zákon soukromým detektivům umožňuje vykonávat činnosti, jejichž součástí v řadě případů bude i zpracování osobních údajů, je nezbytné v každém případě, kdy soukromý detektiv s osobními údaji nakládá, vzít v potaz i zákon o ochraně osobních údajů jako obecný právní předpis. Toto stanovisko se mj. zabývá základními povinnostmi správců a zpracovatelů osobních údajů a popisuje, jak jim má a může dostat soukromý detektiv, aby se svojí činností nedostal do rozporu se zákonem o ochraně osobních údajů nebo s jinou právní normou, která upravuje povinnosti při zpracování osobních údajů.

Rubrika Sdělení Úřadu přináší v oddíle Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům z praxe dva materiály. První text nese název „Ke zveřejňování osobních údajů obcí – informováním o návrhu programu jednání zastupitelstva obce a o záměru disponovat majetkem obce“. Úřad se v souvislosti s výkonem svých dozorových kompetencí opakovaně setkává s otázkou zveřejňování osobních údajů v rámci činností obcí, ať již v oblasti přenesené nebo samostatné působnosti. Úřad proto prostřednictvím tohoto textu přináší svůj názor na jednu z dílčích otázek problematiky informování veřejnosti o činnosti obce, k níž se Úřad dosud vyjadřoval především z pohledu stanoviska č. 2/2004 o zpřístupňování a zveřejňování osobních údajů z jednání zastupitelstev a rad obcí a krajů. Z dokumentu vyplývá, že obec musí vždy nejdříve zvážit veškeré postupy při zpracování osobních údajů a porovnat veřejný zájem na způsobu a formě projednávání jednotlivých obecních záležitostí s právem na ochranu osobních údajů jednotlivce. Z hlediska Úřadu je vždy vhodnější informování široké veřejnosti pouze o povaze projednávané věci v anonymizované podobě. Druhý text nazvaný „Dílčí zpracovatel osobních údajů dle rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES“ doplňuje stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2009.

Částku uzavírá rubrika Materiály z Úředního věstníku Evropské unie, která obsahuje dokument rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES. Komise přijala rozhodnutí aktualizující standardní smluvní doložky pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným v zemích, které nejsou členy EU a Evropského hospodářského prostoru. Tato aktualizovaná verze standardních smluvních doložek zohledňuje stále silnější trend globálního zpracování a jeho externího zajišťování. Jedná se o překlad pořízený Evropskou komisí (přetisk v původní podobě). Na přijetí tohoto rozhodnutí Úřad reaguje právě výše zmíněným textem „Dílčí zpracovatel osobních údajů dle rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES“.

Přehled zrušených registrací

Číslo registrace	Subjekt	Datum zrušení
00001188/054	UNILEVER ČR, SPOL. S R.O.	9.4.2010
00002417/001	DOMOV PENZION PRO DŮCHODCE	13.3.2010
00002986/003	HSBC BANK PLC - POBOČKA PRAHA	10.2.2010
00002986/004	HSBC BANK PLC - POBOČKA PRAHA	10.2.2010
00002986/005	HSBC BANK PLC - POBOČKA PRAHA	10.2.2010
00003336/001	STAVOKOMBINÁT LIBEREC, A.S.	18.3.2010
00003795/001	PEDAGOGICKO-PSYCHOLOGICKÁ PORADNA VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ OKRES VSETÍN	3.2.2010
00004840/015	PIVOVARY STAROPRAMEN A.S.	2.4.2010
00005439/001	DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ DOSPĚLÝCH PLZEŇ, S.R.O.	7.4.2010
00005567/001	S-BBS S.R.O.	26.12.2009
00005943/001	PÍŠOVÁ VĚRA	28.2.2010
00006471/003	MĚSTO ORLOVÁ	2.4.2010
00013698/001	KOSTÝLKOVÁ PHDR. KARLA	13.1.2010
00014917/001	SSI SCHÄFER SHOP S.R.O.	3.3.2010
00017395/001	EURO MALL OLOMOUC A.S.	12.2.2010
00017395/002	EURO MALL OLOMOUC A.S.	12.2.2010
00017395/003	EURO MALL OLOMOUC A.S.	12.2.2010
00019445/002	MASARYKOVA NEMOCNICE V ÚSTÍ NAD LABEM, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE	6.1.2010
00021730/001	TIETOENATOR, A.S.	3.2.2010
00022795/002	DHL GLOBAL FORWARDING (CZ) S.R.O.	30.12.2009
00025959/010	S.B.S. SERVICES S.R.O.	15.2.2010
00025959/011	S.B.S. SERVICES S.R.O.	15.2.2010
00026451/004	SCHENKER SPOL. S R.O.	26.12.2009
00026451/010	SCHENKER SPOL. S R.O.	26.12.2009
00026454/001	DELČIS ČR A.S.	6.1.2010
00026562/001	INTEGROVANÁ STŘEDNÍ ŠKOLA, TURNOV, ALEŠOVA 1723, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE	30.12.2009
00027741/007	LÁZNĚ TEPLICE V ČECHÁCH A.S.	26.12.2009
00030136/001	LÉKÁRNA TURNOV, S.R.O.	2.2.2010
00030247/001	FS HOTEL PRAGUE, S.R.O.	11.3.2010
00030665/003	KOŽÍŠEK ERVÍN	10.2.2010
00030869/001	ECK GENERATING, S.R.O.	25.12.2009
00030876/003	R3 GROUP, S.R.O.	3.3.2010
00031660/003	ZP MV ČR	4.2.2010
00032091/001	PHARMACOM S.R.O.	2.2.2010
00032265/001	LÉKÁRNA U POLIKLINIKY A.S.	2.2.2010
00032405/001	COOP CENTRUM DRUŽSTVO	9.4.2010
00032834/001	INTELEKT CZ	2.2.2010
00033481/002	FAMILY DROGERIE S.R.O.	2.2.2010
00033910/001	APOTHEKA U POŠTY S.R.O.	2.2.2010
00033911/001	LÉKÁRNA 02 SALVIA S.R.O.	2.2.2010
00033913/001	SIMPSONS A.S.	2.2.2010
00034348/001	DUŠAN MESARČ	4.2.2010
00034597/001	OTHERM A.S.	11.2.2010
00034733/001	TMT CZECH A.S.	12.2.2010
00035040/001	JUNGMANNOVA, S.R.O.	3.3.2010
00035331/001	RADIM BEDNÁŘ	27.2.2010
00036515/001	VGd, S.R.O.	2.4.2010

II. STANOVISKA ÚŘADU

Stanovisko č. 1/2010

duben 2010

Služby soukromých detektivů z pohledu ochrany osobních údajů

Úvod

Zákonem č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky a který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2009, byla v zákoně č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, nově upravena, resp. definována, živnost služeb soukromých detektivů a byla tak nahrazena předchozí úprava podzákonnou právní normou.¹

Ustanovení § 6a odst. 2 živnostenského zákona nyní stanoví, že koncesovaná živnost služby soukromých detektivů zahrnuje poskytování služby spojené s hledáním majetku a osob, zjišťováním skutečností, které mohou sloužit jako důkazní prostředky v řízení před soudem nebo správním orgánem, získáváním informací týkajících se fyzických nebo právnických osob nebo jejich majetkových poměrů, získáváním informací v souvislosti s vymáháním pohledávek, vyhledáváním protiprávních jednání ohrožujících obchodní tajemství, sběr dat a jejich vyhodnocování pro subjekty, které prokáží právní zájem.

Z uvedené definice je patrné, že soukromí detektivové při výkonu své živnosti v mnoha případech nakládají s osobními údaji fyzických osob. Proto je vhodné posoudit jejich činnost, ke které jsou zmocněni živnostenským zákonem, rovněž z pohledu ochrany osobních údajů.

Relevantní právní úprava

Základním právním předpisem, který v České republice upravuje ochranu osobních údajů a provádí tak příslušné evropské předpisy,² je zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“). Tento právní předpis ukládá povinnosti především správcům a zpracovatelům osobních údajů, proto je nejprve vhodné posoudit, zda při činnosti soukromých detektivů dochází ke zpracování osobních údajů ve smyslu tohoto zákona a zda jsou soukromí detektivové v postavení správce nebo zpracovatele osobních údajů, příp. v postavení jiném.

Zpracování osobních údajů (informací o identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osobách) je definováno v § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů tak, že se jedná o systematicky prováděnou operaci nebo operace s osobními údaji. Zpracováním osobních údajů je tedy např. jejich shromažďování, vyhledávání, používání, uchovávání, třídění, kombinování či předávání. Z dikce tohoto ustanovení nepochybně vyplývá, že při výkonu řady činností, jež jsou popsány v § 6a odst. 2 živnostenského zákona, ke zpracování osobních údajů ve smyslu uvedené definice docházet bude, typicky např. při získávání, předávání a používání informací o fyzických osobách a jejich majetkových poměrech, vyhledávání jednání ohrožujících obchodní tajemství (ze strany zaměstnanců zadavatele), sběru dat atd.

Aplikace výjimky z působnosti zákona o ochraně osobních údajů podle § 3 odst. 4 tohoto předpisu, podle kterého se zákon nevztahuje na nahodilé shromažďování osobních údajů, pokud tyto nejsou dále zpracovávány, je po upřesnění předmětu činnosti soukromých detektivů v živnostenském zákoně prakticky vyloučena. Při výkonu živnosti soukromého detektiva sice může nastat situace, kdy dotýčný bude osobní údaje pouze nahodile získávat, ovšem vzhledem k tomu, že již pouhá operace vložení nebo přiřazení náhodně získaného osobního údaje do určitého celku obsahujícího další informace, např. spisu či databáze informací sledovaných osob, je zpracováním osobních údajů, si lze z pohledu ochrany osobních údajů jen obtížně představit možnost naplnění druhé části uvedeného ustanovení zákona o ochraně osobních údajů, tedy že soukromý detektiv nebude nahodile shromážděné osobní údaje dále zpracovávat.

Výjimka z působnosti zákona o ochraně osobních údajů upravená v § 3 odst. 3 tohoto zákona dopadá pouze na zpracování osobních údajů prováděné fyzickými osobami pro jejich soukromou potřebu, pro potřeby jejich rodiny či domácnosti. Na živnostenskou činnost ji tedy vztáhnout nelze. Protože na činnost vymezenou výše uvedeným ustanovením živnostenského zákona nelze aplikovat ani žádnou z výjimek obsaženou v ustanovení § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů, uplatní se zákon o ochraně osobních údajů v zásadě v plné šíři.

Správcem osobních údajů je podle § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů ten subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, toto zpracování provádí a odpovídá za něj. Prováděním samotného zpracování může správce pověřit další subjekt, který se pak nachází v postavení zpracovatele.

¹ Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 469/2000 Sb., kterým se stanoví obsahové náplně jednotlivých živností.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a s volným pohybem těchto údajů.

Při určení toho, zda je v konkrétním případě soukromý detektiv v postavení správce nebo zpracovatele osobních údajů, lze vyjít z hlediska uvedeného ve stanovisku Úřadu pro ochranu osobních údajů o činnosti bezpečnostních agentur.³ Pro určení statusu soukromého detektiva z pohledu zákona o ochraně osobních údajů bude klíčový předmět a obsah smlouvy, kterou uzavře se svým klientem. Právě z předmětu smlouvy bude možné určit obsah a rozsah činností, které mohou mít prvky zpracování osobních údajů, jinými slovy řečeno, zda klient zadal soukromému detektivovi takovou zakázku, u které po posouzení všech okolností a vyhodnocení její náročnosti právě dodavatel služby, soukromý detektiv, rozhodne, zda je pro její naplnění nezbytné z jeho strany zpracovávat osobní údaje, kterých (kategorií) osob a v jakém rozsahu, nebo zda klient soukromému detektivovi přímo uložil provádět zpracování určitých kategorií osobních údajů vymezeného okruhu osob. V prvním uvedeném případě bude soukromý detektiv v postavení správce osobních údajů, v druhém případě v postavení zpracovatele osobních údajů.⁴

Rozlišení toho, zda je soukromý detektiv v konkrétním případě v postavení správce, nebo zpracovatele osobních údajů, je podstatné především pro určení případné odpovědnosti za porušení povinností při zpracování osobních údajů. Ačkoli většina povinností uložených zákonem o ochraně osobních údajů dopadá v obdobné míře jak na správce, tak i na zpracovatele osobních údajů, je to právě správce, kdo odpovídá za celkové nastavení předmětného zpracování.

Obecně k problematice

Níže jsou uvedeny základní povinnosti správce a zpracovatele, poskytovatele služeb soukromého detektiva, podle zákona o ochraně osobních údajů se zaměřením na to, v jaké míře na tyto poskytovatele dopadají a co pro ně jejich plnění prakticky znamená. Při posuzování povinností stanovených zákonem o ochraně osobních údajů je v tomto případě nutno vždy brát v potaz, že poskytovatelům služeb soukromých detektivů živnostenský zákon zpracování osobních údajů přímo umožňuje. Proto je nezbytné zákon o ochraně osobních údajů, jakožto obecný právní předpis, vykládat tak, aby tato vůle zákonodárce byla respektována a poskytování služeb soukromých detektivů nebylo příliš striktním a formalistickým výkladem znemožněno.

³ Stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 4/2009, Činnost bezpečnostních agentur z pohledu zákona o ochraně osobních údajů (k dispozici také na internetové adrese Úřadu <http://www.uoou.cz> v sekci Názory Úřadu/Stánoviska).

⁴ Pokud bude předmětem smlouvy přímo uložené zpracování osobních údajů určitých osob, potom zadavatel a soukromý detektiv musejí rovněž uzavřít písemnou smlouvu splňující požadavky § 6 zákona o ochraně osobních údajů (může být součástí hlavní smlouvy).

Povinnost disponovat právním titulem ke zpracování osobních údajů

Každé zpracování osobních údajů musí být založeno na legálním titulu, tj. právem předpokládaném důvodu zpracování. Legálním titulem musí disponovat jak správce, tak i zpracovatel, a to pro každé zpracování osobních údajů, které provádějí.

Možné právní tituly zpracování osobních údajů jsou upraveny v § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Při činnosti soukromých detektivů v úvahu přichází především aplikace § 5 odst. 2 písm. e) tohoto zákona, podle kterého lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektu údajů v případě, že je zpracování nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce (v tomto případě klienta) nebo jiné dotčené osoby.

Pro určité činnosti lze použít rovněž právní titul podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů, podle kterého lze bez souhlasu subjektu údajů zpracovávat osobní údaje v případě, že tyto jsou oprávněně zveřejněné podle zvláštního zákona.⁵

V některých případech rovněž může přicházet v úvahu zpracování osobních údajů právně opřené o souhlas všech subjektů údajů, jichž se bude týkat. Tato možnost se však jeví spíše výjimečnou, přestože je teoreticky myslitelná.⁶

Odlišná, resp. přísnější je úprava možných právních titulů pro zpracování citlivých údajů, jimiž jsou např. údaje o národnostním, etnickém nebo rasovém původu, zdravotním stavu, odsouzení za trestný čin atd.⁷ V případě jejich zpracování soukromými detektivy lze uvažovat především o právním titulu podle § 9 písm. h) zákona o ochraně osobních údajů, podle kterého lze citlivé údaje bez souhlasu subjektu údajů zpracovávat, pokud je to nezbytné pro zajištění a uplatnění právních nároků, tedy vymahatelných hmotných práv správce. Takovéto zpracování musí být skutečně nezbytné, což může být pouze za situace, kdy stanoveného cíle, ochrany či uplatnění právních nároků, objektivně nelze dosáhnout jinak než zpracováním citlivých údajů.

Další možné právní tituly pro zpracování citlivých údajů upravují především ustanovení § 9 písm. g) zákona o ochraně osobních údajů, podle něhož je tyto možné zpracovávat v případě, že je zveřejnil sám subjekt údajů, a dále ustano-

⁵ Např. údaje v katastru nemovitostí, obchodním rejstříku atd.

⁶ Např. situace, kdy zaměstnanci souhlasí s tím, že bude průběžně prověřováno jejich jednání za účelem vyloučení možného ohrožení obchodního tajemství apod. V tomto případě by souhlas se zpracováním osobních údajů musel splňovat všechny zákonné náležitosti (viz Stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 2/2008, Souhlas se zpracováním osobních údajů, které je k dispozici na internetové adrese Úřadu <http://www.uoou.cz> v sekci Názory Úřadu/Stánoviska).

⁷ Srovnej § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů.

vení § 9 písm. a) tohoto zákona, podle kterého lze osobní údaje zpracovávat s výslovným souhlasem subjektu údajů, což však v praxi bude spíše jen teoretická možnost.

Registrační povinnost

Obecně každé zpracování osobních údajů podléhá oznamovací povinnosti vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů. Tuto povinnost má správce, nikoliv zpracovatel.

Pokud správce, soukromý detektiv, zpracovává osobní údaje v rozsahu, který je třeba k uplatnění jeho práv vyplývajících ze zvláštního právního předpisu, v tomto případě živnostenského zákona, pak podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů oznamovací povinnosti nepodléhá. Jestliže tedy rozsah zpracovávaných osobních údajů a parametry zpracování odpovídají oprávnění z živnostenského zákona, který, jak je výše uvedeno, zpracovávání osobních údajů předpokládá, oznámení vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů není třeba činit.

Legalita zpracování osobních údajů

Správce i zpracovatel musí při zpracování osobních údajů plnit mj. i povinnosti vyplývající z § 5 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů. Uvedené ustanovení zákona zahrnuje povinnost určit účel zpracování osobních údajů a zvolit k tomu vhodné prostředky, shromažďovat pouze odpovídající osobní údaje a zpracovávat je adekvátně účelu, uchovávat je jen po nezbytnou dobu atd. Všechny tyto povinnosti na soukromého detektiva dopadají bez ohledu na to, jestli v konkrétním případě bude v postavení správce nebo zpracovatele osobních údajů.

Informační povinnost

Plnění informační povinnosti správce⁸ vůči subjektu údajů, jehož osobní údaje jsou zpracovávány, upravuje § 11 zákona o ochraně osobních údajů. Vzhledem k charakteru činnosti soukromých detektivů je zjevné, že aplikace informační povinnosti není možná v plném rozsahu, neboť je v přímém rozporu se zákonem předvídaným smyslem jeho činnosti. Lze si jen obtížně představit, že by soukromý detektiv při získávání informací poučil dotazovanou osobu o tom, v jakém rozsahu, pro jaký účel a kým budou osobní údaje zpracovávány, a dále je-li jejich poskytnutí dobrovolné či povinné atd., případně dodatečně informoval všechny zainteresované osoby ve smyslu § 11 odst. 5 zákona o ochraně osobních údajů o tom, že zpracovával jejich osobní údaje na základě § 5 odst. 2 písm. e) či § 9 písm. h) tohoto zákona, tedy pro ochranu práv, právem chráněných zájmů či právních nároků.

Při poskytování informací je tedy soukromý detektiv oprávněn posoudit, zda jejich poskytnutí v daném okamžiku neohrozí účel jejich zpracování (zajištění ochrany práv,

právem chráněných zájmů či právních nároků), k němuž je zmocněn živnostenským zákonem. V takovém případě je možné informaci poskytnout až v případě, kdy tím uvedený účel zpracování ohrožen nebude, a způsobem, který tento účel zpracování osobních údajů neohrožuje.

Navíc pro zřejmě nejčastější případ, kdy osobní údaje nejsou soukromým detektivem získávány přímo od subjektu údajů (pod pojem přímo je nezbytné řadit nikoliv pouze přímou komunikaci s fyzickou osobou, ale také její sledování), lze uplatnit výjimku z informační povinnosti podle § 11 odst. 3 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů. Pokud tedy poskytovatel služby soukromého detektiva osobní údaje nezíská přímo od dotčené osoby, ale naopak je sám aktivně vyhledá nebo je získá z veřejně dostupných rejstříků, informační povinnost ve výše uvedeném rozsahu plnit obecně nemusí.

Zabezpečení zpracovávaných osobních údajů

Každý správce a zpracovatel je povinen přijmout řadu opatření podle § 13 zákona o ochraně osobních údajů, která mají zabránit neoprávněnému nebo nahodilému přístupu ke zpracovávaným osobním údajům, jejich změně, zničení, neoprávněným přenosům atd. Všechny povinnosti při zabezpečení osobních údajů podle uvedeného ustanovení dopadají i na soukromého detektiva v postavení správce nebo zpracovatele osobních údajů.

Pro splnění této povinnosti je nezbytné nejen náležitě posoudit rizika spojená se zpracováním osobních údajů (spočívající např. ve způsobu uchovávání dat, jejich předávání nebo počtu osob oprávněných s nimi nakládat), ale také v praxi důsledně provést technická i organizační opatření, která povedou k eliminaci těchto rizik. Ustanovení § 13 odst. 3 a 4 zákona o ochraně osobních údajů obsahují základní povinnosti v oblasti zabezpečení dat, které nelze pominout. Uvedený výčet však není úplný a vždy je nutno zhodnotit, zda není správce či zpracovatel na základě obecné povinnosti dle § 13 odst. 1 citovaného zákona povinen přijmout i opatření další.

Závěr

Živnostenský zákon upravuje předmět činnosti soukromých detektivů a stanovuje tím i jeho limity. Protože živnostenský zákon soukromým detektivům umožňuje vykonávat činnosti, jejichž součástí v řadě případů bude i zpracování osobních údajů, je nezbytné v každém případě, kdy soukromý detektiv s osobními údaji nakládá, vzít v potaz i zákon o ochraně osobních údajů jako obecný právní předpis.

Zákon o ochraně osobních údajů v kontextu celé právní úpravy poskytování služeb soukromých detektivů rozhodně nebrání, stanovuje však základní pravidla, která je při zpracování osobních údajů povinen každý správce či zpracovatel

⁸ Informační povinnost může za správce plnit i zpracovatel.

plnit. Toto stanovisko se mj. zabývá základními povinnostmi správců a zpracovatelů osobních údajů a popisuje, jak jim má a může dostat soukromý detektiv, aby se svojí činností nedostal do rozporu se zákonem o ochraně osobních údajů

nebo s jinou právní normou, která upravuje povinnosti při zpracování osobních údajů.

Poznámka: Publikované stanovisko je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v sekci Názory Úřadu/Stánoviska.

III. SDĚLENÍ ÚŘADU

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ K PROBLÉMŮM Z PRAXE

č. 1/2010

leden 2010

Ke zveřejňování osobních údajů obcí – informováním o návrhu programu jednání zastupitelstva obce a o záměru disponovat majetkem obce

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) se v souvislosti s výkonem svých dozorových kompetencí opakovaně setkává s otázkou zveřejňování osobních údajů v rámci činností obcí, ať již v oblasti přenesené nebo samostatné působnosti. Dostát na jedné straně požadavkům na transparentní výkon veřejné správy a samosprávy a současně na straně druhé respektovat právo na soukromí dotčených osob může být ve změní právních předpisů nesnadný úkol. Úřad proto prostřednictvím tohoto textu přináší svůj názor na jednu z dílčích otázek problematiky informování veřejnosti o činnosti obce – postup dle § 39 a § 93 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k požadavkům zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Informování o návrhu programu jednání zastupitelstva obce

Ustanovení § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb.¹ ukládá obecnímu úřadu povinnost informovat alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání. Tuto informaci je třeba vyvěsit na úřední desce obecního úřadu (tj. na základě § 26 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, také na dálkově přístupné úřední desce na webových stránkách obce). Případně lze informaci o navrhovaném programu uveřejnit ještě jiným, v místě obvyklým způsobem.

Je nepochybné, že velmi často budou na jednání zastupitelstva obce diskutovány otázky týkající se konkrétních fyzických osob a nedílnou součástí takového jednání tedy budou osobní údaje,² jejichž ochrana podléhá zákonu

č. 101/2000 Sb. Taková situace nastane v podstatě vždy, když se fyzická osoba obrátí na obec s žádostí či stížností spadající do působnosti zastupitelstva obce. S ohledem na obecné zásady správního práva je třeba, aby se takový žadatel či stěžovatel ve svém podání náležitě identifikoval – tím získají veškeré informace, které z podání o jeho osobě vyplývají, charakter osobních údajů.

Jedním ze základních principů, kterými se zpracování osobních údajů dle zákona č. 101/2000 Sb. řídí, je požadavek na právní titul; jinými slovy jakékoli zpracování dat musí mít svůj opodstatněný, zákonem předvídaný důvod. Primárním právním titulem je (s odkazem na fakt, že osobní údaje jsou „majetkem“ každého jednotlivce, který by především měl mít možnost jimi disponovat) souhlas subjektu údajů – tedy oné dotčené fyzické osoby. Dále pak zákon č. 101/2000 Sb. výslovně upravuje situace, kdy souhlas ke zpracování osobních údajů zapotřebí není. Vzhledem k tomu, že spoléhat při výkonu činností obce na souhlas osob se zpracováním jejich osobních údajů by přinášelo řadu praktických problémů, je na místě postupovat spíše tak, aby souhlas zapotřebí nebyl, tedy v souladu s některou z výjimek upravených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.³ Jedna ze situací, kdy lze osobní údaje zpracovávat i bez souhlasu dotčené osoby, a která se posuzované problematiky týká nejvíce, nastává ve chvíli, kdy je zpracování určitých osobních údajů nezbytné pro splnění zákonem stanovené povinnosti [viz § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.].

Jak je uvedeno výše, je informování o návrhu programu jednání zastupitelstva zákonem uloženou povinností. Nicméně smyslem této povinnosti je dle Úřadu informování o činnosti a záměrech obce, tj. o věci, která bude projednána, nikoli o osobách, kterých se věc může týkat. Ustanovení § 93 zákona č. 128/2000 Sb. také výslovně povinnost zveřejňovat informace o navrženém programu včetně osobních údajů těch, kterých se týkají projednávané věci, nestanoví. **V takové situaci je třeba dospět k závěru, že citovaným ustanovením zákona č. 101/2000 Sb. požadovaná nezbytnost zpracování (zveřejnění) osobních údajů zde dána není.**

rodné číslo, ale např. také informace o tom, že určitá osoba kupuje od obce byt anebo získala cenu udělovanou obcí).

¹ A obdobně § 42 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, resp. § 60 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

² Dle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. se osobním údajem rozumí jakákoli informace týkající se konkrétní fyzické osoby (tedy nejen identifikační údaje jako jméno, příjmení, adresa či

³ Pro zvláštní kategorii citlivých údajů – definovaných v § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. – jsou výjimky upraveny v § 9 tohoto zákona.

V souladu s platnou právní úpravou je tak dle Úřadu postup, kdy v rámci návrhu programu je v případě, že se daný bod týká konkrétní fyzické osoby, uveden buď pouze popis věci bez informací o konkrétní osobě (např. návrh na prodej – *blíže specifikovaného* – městského pozemku dosavadnímu nájemci), anebo uvedení iniciál jména a příjmení a obce bydliště dotčené osoby (např. návrh na prodej – *blíže specifikovaného* – městského pozemku dosavadnímu nájemci J. K., Šumperk).

V této souvislosti je třeba uvést, že forma, jakou je návrh programu zveřejňován, není z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. rozhodující. Uvedené požadavky platí stejně v případě, kdy je zveřejňován standardní návrh programu, jako v případě, kdy je např. zveřejněna předmětná žádost či stížnost jako taková (tj. naskenovaný dokument). Vždy je třeba docílit, aby ze zveřejněných informací nebyla zřejmá identita konkrétní fyzické osoby.

Veškeré informace (včetně osobních údajů) je samozřejmě možné prezentovat při samotném jednání zastupitelstva. Tento odlišný postup je dán tím, že ve fázi zveřejnění návrhu programu jednání dochází ke zpřístupnění všech informací neomezenému okruhu osob (zejména prostřednictvím internetu), tedy i osobám ve věci naprosto nezainteresovaným, zatímco zveřejnění úplných informací o činnosti obce při jednání zastupitelstva je nezbytným předpokladem žádoucího veřejného výkonu veřejné správy a samosprávy.

Informování o záměru disponovat majetkem obce

Nakládání obce s nemovitým majetkem je další ze situací, kdy může docházet ke zpracování osobních údajů. Ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb.⁴ ukládá obci povinnost zveřejnit záměr obce disponovat nemovitým majetkem nejméně 15 dnů před rozhodnutím příslušného orgánu obce. Také tuto informaci je nutno vyvěsit na úřední desce obecního úřadu (tj. i na internetu), případně lze záměr zveřejnit také jiným, v místě obvyklým způsobem.

⁴ A obdobně § 18 krajského zřízení, resp. § 36 zákona o hlavním městě Praze.

V situaci, kdy je již ve fázi obdobného záměru zřejmé, komu by měla být předmětná nemovitost prodána či pronajata, vyvstává opět otázka zveřejnění osobních údajů tohoto zájemce (jedná-li se o fyzickou osobu).

S ohledem na podobnost této situace s postupem dle § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb. lze v otázce zveřejňování osobních údajů v rámci informace o záměru ve smyslu § 39 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb. zcela odkázat na výše uvedené závěry. Také v tomto případě tady platí, že je na místě uvést buď pouze popis věci bez informací o konkrétní osobě, anebo uvést iniciály jména a příjmení a obce bydliště dotčené osoby.

Závěr

V obou výše uvedených situacích lze osobní údaje zveřejnit pouze se souhlasem dotčených osob (subjektů údajů). Takový souhlas musí naplnit požadavky uvedené v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., z nichž je třeba zejména zdůraznit povinnost poskytnout již při sběru nebo shromažďování osobních údajů informace o základních parametrech zamýšleného zpracování – v daném případě tedy včetně záměru údaje zveřejnit.

Povinnost informovat o způsobu zpracování vyplývá v tomto případě také z § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Je třeba si uvědomit, že udělení souhlasu se zveřejněním osobních údajů není povinností subjektu údajů (žadatele, smluvního partnera či stěžovatele), ani podmínkou pro uplatnění a vyřízení jeho podnětu či žádosti. V některých případech tak obec souhlas získá, v jiných se to však dá očekávat jen obtížně. Obec proto musí vždy nejdříve zvážit veškeré postupy při zpracování osobních údajů a porovnat veřejný zájem na způsobu a formě projednávání jednotlivých obecních záležitostí s právem na ochranu osobních údajů jednotlivce. Z hlediska Úřadu je vždy vhodnější informování široké veřejnosti pouze o povaze projednávané věci v anonymizované podobě.

Poznámka: Materiál je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v sekci Názory Úřadu/K problémům z praxe.

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ K PROBLÉMŮM Z PRAXE

č. 2/2010

duben 2010

Dílčí zpracovatel osobních údajů dle rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES

Tento text doplňuje stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2009.

Rozhodnutí 2010/87/EU, které provádí článek 17 odst. 3 této směrnice, přináší (s účinností od 15. května 2010) určitý posun z hlediska problematiky tzv. řetězení zpracovatelů. K této otázce se Úřad vyjádřil ve svém stanovisku č. 1/2009 (publikováno ve Věstníku Úřadu v částce 51, k dispozici je také na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v sekci Názory Úřadu/Stavoviska).

Přestože se uvedené rozhodnutí zabývá výhradně otázkou předávání osobních údajů do tzv. třetích zemí, tj. zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie a jejichž právní předpisy negarantují dostatečnou úroveň ochrany osobních údajů, nelze opomíjet fakt, že tímto právním předpisem byl vztah správce – zpracovatel doplněn o vztah zpracovatel – dílčí zpracovatel (v terminologii používané v oblasti předávání osobních údajů do zahraničí jde o vztah vývozce údajů – dovozce údajů, resp. dovozce údajů – dílčí zpracovatel). Vývozcem údajů je tedy správce usazený v Evropské unii, který předává osobní údaje, a dovozce údajů je pak zpracovatel usazený ve třetí zemi, který se zavazuje přijímat od vývozce údajů osobní údaje a zpracovávat je jeho jménem. Evropská komise se tím snaží zohlednit obvyklou praxi, kdy zpracovatel osobních údajů umístěný ve třetí zemi spolupracuje s dalšími subjekty, a formalizovat tyto vztahy

za účelem zvýšení bezpečnosti zpracovávaných osobních údajů.

Dle rozhodnutí 2010/87/EU se „dílčím zpracovatelem“ rozumí „zpracovatel najatý dovozce údajů nebo jiným dílčím zpracovatelem dovozce údajů, který se zavazuje přijímat od dovozce údajů nebo od jiného dílčího zpracovatele dovozce údajů osobní údaje určené výhradně pro činnosti spojené se zpracováním jménem vývozce údajů po předání v souladu s pokyny vývozce údajů, standardními smluvními doložkami stanovenými v příloze a podmínkami písemné smlouvy o dílčím zpracování“.

V souladu s citovaným rozhodnutím může tedy zpracovatel údajů ve třetí zemi (tj. dovozce údajů) pověřit částí zpracování další subjekt, který se tím dostane do pozice dílčího zpracovatele. Podmínkou pro takový postup je však předchozí písemný souhlas správce údajů (vývozce) a existence písemné smlouvy mezi zpracovatelem a dílčím zpracovatelem, v níž jsou dílčímu zpracovateli uloženy stejné povinnosti ohledně ochrany osobních údajů, jakými je vázán dovozce. Plnou odpovědnost vůči správci údajů (vývozci) má však vždy zpracovatel údajů (dovozce), tj. odpovídá i za porušení pravidel na straně dílčího zpracovatele.

Nicméně i nadále platí, že bez souhlasu správce se na zpracování nemůže podílet další subjekt v pozici zpracovatele osobních údajů a s odpovědností z toho vyplývající. Za určitých podmínek však lze – v rámci zpracování osobních údajů předaných do zahraničí – další subjekty, které se podílejí na činnosti zpracovatele, označit jako „dílčí zpracovatele“.

Poznámka: Materiál je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v sekci Názory Úřadu/K problémům z praxe.

IV. MATERIÁLY Z ÚŘEDNÍHO VĚSTNÍKU EVROPSKÉ UNIE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 5. února 2010

o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES

(oznámeno pod číslem K(2010) 593)

(Text s významem pro EHP)

(2010/87/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedené směrnice,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle směrnice 95/46/ES jsou členské státy povinny zajistit, aby se předávání osobních údajů do třetí země mohlo uskutečnit pouze za podmínky, že dotyčná třetí země zaručí odpovídající úroveň ochrany údajů a že před předáváním budou dodrženy právní předpisy členských států, které jsou v souladu s ostatními ustanoveními směrnice.
- (2) Ustanovení čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES však stanoví, že členské státy mohou předání nebo předávání osobních údajů do třetích zemí, které nezajišťují odpovídající úroveň ochrany, povolit za předpokladu, že existují určitá ochranná opatření. Tato ochranná opatření mohou zejména vyplývat z vhodných smluvních doložek.
- (3) Podle směrnice 95/46/ES by měla být úroveň ochrany údajů posuzována s ohledem na veškeré okolnosti doprovázející předání nebo předávání údajů. Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízená podle uvedené směrnice vydala v zájmu usnadnění posuzování pokyny.

- (4) Standardní smluvní doložky se týkají pouze ochrany údajů. Vývozce údajů a dovozce údajů proto mohou do smluv libovolně začlenit jakékoli další doložky, které se vztahují k předmětu obchodu a které jsou podle jejich názoru vhodné pro účely dané smlouvy, nejsou-li v rozporu se standardními smluvními doložkami.

- (5) Tímto rozhodnutím by neměla být dotčena vnitrostátní oprávnění, která mohou členské státy udělit v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES. Toto rozhodnutí po členských státech pouze požaduje, aby neodmítaly uznat zde uvedené standardní smluvní doložky jako dostatečná ochranná opatření, a nemá tudíž žádný vliv na ostatní smluvní doložky.

- (6) Rozhodnutí Komise 2002/16/ES ze dne 27. prosince 2001 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice 95/46/ES ⁽²⁾ bylo přijato s cílem usnadnit předávání osobních údajů správcem údajů usazeným v Evropské unii zpracovateli usazenému ve třetí zemi, která nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany.

- (7) Od přijetí rozhodnutí 2002/16/ES bylo získáno mnoho zkušeností. Zpráva o provádění rozhodnutí o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí ⁽³⁾ mimoto ukázala, že roste zájem o prosazování použití standardních smluvních doložek u mezinárodního předávání osobních údajů do třetích zemí, které nezajišťují odpovídající úroveň ochrany. Zúčastněné strany mimoto předložily návrhy s cílem aktualizovat standardní smluvní doložky stanovené v rozhodnutí 2002/16/ES, aby se přihlédlo k rychle se rozšiřujícímu rozsahu činností spojených se zpracováním údajů ve světě a vyřešily některé záležitosti, na něž se uvedené rozhodnutí nevztahovalo ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Úř. věst. L 6, 10.1.2002, s. 52.

⁽³⁾ SEK(2006) 95, 20.1.2006.

⁽⁴⁾ Mezinárodní obchodní komora (International Chamber of Commerce (ICC)), Japan Business Council in Europe (JBCE), EU Committee of the American Chamber of Commerce in Belgium (Amcham) a Federation of European Direct Marketing Associations (FEDMA).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (8) Oblast působnosti tohoto rozhodnutí je omezena na stanovení toho, že doložky, které uvádí, mohou být použity správcem údajů usazeným v Evropské unii, aby bylo možno stanovit odpovídající ochranná opatření ve smyslu čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES pro předávání osobních údajů zpracovateli usazenému ve třetí zemi.
- (9) Toto rozhodnutí by se nemělo vztahovat na předávání osobních údajů správci usazenými v Evropské unii správcům usazeným mimo Evropskou unii, kteří spadají do oblasti působnosti rozhodnutí Komise 2001/497/ES ze dne 15. června 2001 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí podle směrnice 95/46/ES⁽¹⁾.
- (10) Toto rozhodnutí by mělo provádět povinnost stanovenou v čl. 17 odst. 3 směrnice 95/46/ES a neměl by jím být dotčen obsah smluv nebo právních aktů vzniklých v souladu s tímto ustanovením. Součástí smluv nebo právních aktů by však měly být některé ze standardních smluvních doložek, zejména ve vztahu k povinnostem vývozce údajů, aby byla zajištěna srozumitelnost ustanovení, která mohou být obsažena ve smlouvě mezi správcem a zpracovatelem.
- (11) Orgány dozoru členských států hrají v tomto smluvním mechanismu klíčovou úlohu při zajišťování toho, aby osobní údaje byly po předání náležitě chráněny. Ve výjimečných případech, kdy vývozci údajů odmítnou řádně poučit dovozce údajů nebo kdy jej řádně poučit nemohou a kdy subjektům údajů hrozí bezprostřední riziko závažné újmy, by měly standardní smluvní doložky umožňovat orgánům dovozu prověřit dovozce údajů a dílčí zpracovatele a popřípadě přijmout rozhodnutí, která budou pro dovozce údajů a dílčí zpracovatele závazná. Orgány dozoru by měly mít pravomoc zakázat nebo pozastavit předání nebo předávání údajů uskutečněné na základě standardních smluvních doložek ve výjimečných případech, kdy by předávání uskutečněné na smluvním základě mělo pravděpodobně závažný nepříznivý dopad na ochranná opatření a povinnosti vztahující se k zajištění odpovídající ochrany subjektu údajů.
- (12) Standardní smluvní doložky by měly stanovit technická a organizační bezpečnostní opatření, která by uplatňovali zpracovatelé údajů usazení ve třetích zemích, jež neposkytují odpovídající ochranu, s cílem zajistit úroveň bezpečnosti odpovídající rizikům spojeným se zpracováním a s povahou údajů, jež mají být chráněny. Strany by měly do smlouvy začlenit ustanovení vztahující se k těmto technickým a organizačním opatřením, která jsou s ohledem na právo rozhodné pro ochranu údajů, na stav techniky a na náklady související s jejich prováděním nezbytná v zájmu ochrany osobních údajů před náhodným či protiprávním zničením nebo před náhodnou ztrátou, úpravou, neoprávněným zveřejněním či přístupem nebo před ostatními protiprávními způsoby zpracování.
- (13) V zájmu usnadnění toků údajů směrem z Evropské unie je žádoucí, aby zpracovatelům poskytujícím služby zpracování údajů několika správcům údajů v Evropské unii bylo dovoleno uplatňovat stejná technická a organizační bezpečnostní opatření bez ohledu na to, ze kterého členského státu je předávání údajů prováděno, zejména v případech, kdy dovozce údajů získává údaje pro další zpracování od různých provozoven vývozce údajů v Evropské unii; v takovém případě by mělo být použito právo příslušného členského státu, v němž je usazen vývozce údajů.
- (14) Je vhodné stanovit minimální rozsah informací, který by měly strany ve smlouvě o předávání výslovně uvést. Členské státy by si měly ponechat pravomoc upřesnit, jaké informace musí strany uvést. Uplatňování tohoto rozhodnutí by mělo být přezkoumáno na základě zkušeností.
- (15) Dovoze údajů by měl předávané osobní údaje zpracovávat pouze jménem vývozce údajů a v souladu s jeho pokyny a s povinnostmi obsaženými v doložkách. Dovoze údajů by především neměl zpřístupnit osobní údaje třetí straně bez předchozího písemného souhlasu vývozce údajů. Vývozce údajů by měl dovozce údajů po celou dobu poskytování služeb spojených se zpracováním údajů upozorňovat, že má údaje zpracovávat v souladu s pokyny vývozce údajů, s právem rozhodným pro ochranu údajů a s povinnostmi obsaženými v doložkách.
- (16) Ve zprávě o provádění rozhodnutí o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí bylo doporučeno zavést příslušné standardní smluvní doložky o dalším předávání údajů zpracovatelem údajů usazeným ve třetí zemi dalšímu zpracovateli (dílní zpracování) s cílem zohlednit obchodní trendy a postupy u stále globalizovanější činnosti spojené se zpracováním údajů.

(¹) Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 19.

- (17) Toto rozhodnutí by mělo obsahovat zvláštní standardní smluvní doložky o externím zadávání služeb zpracování údajů zpracovatelem údajů usazeným ve třetí zemi (dovozce údajů) dalším zpracovatelům (dílčím zpracovatelům) usazeným ve třetích zemích. Dále by toto rozhodnutí mělo stanovit podmínky, které by dílčí zpracování mělo splňovat, aby bylo zajištěno, že předávané osobní údaje jsou i nadále chráněny bez ohledu na následné předání dílčímu zpracovateli.
- (18) Dílčí zpracování by mimoto mělo spočívat pouze v činnostech dohodnutých ve smlouvě mezi vývozcem údajů a dovozcem údajů, do níž jsou začleněny standardní smluvní doložky podle tohoto rozhodnutí, a nemělo by se vztahovat na jiné činnosti spojené se zpracováním údajů nebo účely, aby byla respektována zásada dodržení účelu. Pokud dílčí zpracovatel neplní své povinnosti v souvislosti se zpracováním údajů podle písemné dohody, měl by dovozce údajů i nadále nést odpovědnost vůči vývozci údajů. Předáním osobních údajů zpracovatelům usazeným mimo Evropskou unii by neměla být dotčena skutečnost, že by se činnosti spojené se zpracováním údajů měly řídit právem rozhodným pro ochranu údajů.
- (19) Standardní smluvní doložky by měly být vynutitelné nejen organizacemi, které jsou stranami smlouvy, ale také subjekty údajů, zejména v případech, kdy subjekty údajů utrpí škodu v důsledku porušení smlouvy.
- (20) Subjekt údajů by měl být oprávněn podat žalobu a případně obdržet náhradu škody od vývozce údajů, který je správcem předávaných osobních údajů. Ve výjimečných případech by měl být subjekt údajů oprávněn podat žalobu a případně obdržet náhradu škody rovněž od dovozce údajů, došlo-li k porušení některé z povinností dovozce údajů nebo jeho případného dílčího zpracovatele uvedených v druhém odstavci doložky 3, pokud vývozce údajů fakticky zmizel, z právního hlediska zanikl nebo je v platební neschopnosti. Ve výjimečných případech by měl být subjekt údajů oprávněn podat žalobu a případně obdržet náhradu škody rovněž od dílčího zpracovatele, pokud vývozce údajů i dovozce údajů fakticky zmizeli, z právního hlediska zanikli nebo jsou v platební neschopnosti. Tato odpovědnost dílčího zpracovatele vůči třetím stranám by se měla omezovat na jeho vlastní činnosti spojené se zpracováním údajů na základě smluvních doložek.
- (21) V případě sporu mezi subjektem údajů, který se dovolává doložky ve prospěch třetí strany, a dovozcem údajů, který není vyřešen smírně, by měl dovozce údajů nabídnout subjektu údajů výběr mezi mediací nebo soudním řízením. Rozsah, v jakém si bude moci subjekt údajů skutečně zvolit způsob řešení, bude záviset na dostupnosti spolehlivých a uznaných systémů mediace. Mediace prostřednictvím orgánů dozoru pro ochranu údajů v členském státě, ve kterém je usazen vývozce údajů, by měla být v případě, že je tato služba k dispozici, jednou z možností.
- (22) Rozhodným právem smlouvy by mělo být právo členského státu, ve kterém je usazen vývozce údajů, umožňující oprávněné třetí straně vynutit splnění smlouvy. Subjekty údajů mohou být zastoupeny sdruženími nebo jinými subjekty, je-li to jejich přání a povoluje-li to vnitrostátní právo. Stejným právem by se měla řídit rovněž ustanovení o ochraně údajů obsažená v případné smlouvě s dílčím zpracovatelem týkající se subdodavatelského zajišťování činností spojených se zpracováním osobních údajů předaných vývozcem údajů dovozci údajů na základě smluvních doložek.
- (23) Vzhledem k tomu, že se toto rozhodnutí vztahuje pouze na externí zadání služeb zpracování údajů ze strany zpracovatele údajů usazeného ve třetí zemi, se toto rozhodnutí nevztahuje na případy, kdy zpracovatel usazený v Evropské unii, který provádí zpracování osobních údajů jménem správce usazeného v Evropské unii, zadává externě činnosti spojené se zpracováním údajů dílčímu zpracovateli usazenému ve třetí zemi. V těchto případech mohou členské státy přihlédnout ke skutečnosti, že při externím zadání dílčímu zpracovateli usazenému ve třetí zemi byly uplatněny zásady a ochranná opatření podle standardních smluvních doložek stanovených v tomto rozhodnutí s cílem zajistit odpovídající ochranu práv subjektů údajů, jejichž osobní údaje jsou předávány za účelem dílčího zpracování.
- (24) Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, zřízená podle článku 29 směrnice 95/46/ES, předložila stanovisko k úrovni ochrany poskytované podle standardních smluvních doložek připojených k tomuto rozhodnutí, k němuž bylo přihlédnuto při přípravě tohoto rozhodnutí.
- (25) Rozhodnutí 2002/16/ES je třeba zrušit.
- (26) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 31 směrnice 95/46/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Standardní smluvní doložky uvedené v příloze jsou považovány za dostatečná ochranná opatření s ohledem na ochranu soukromí a základních práv a svobod jednotlivců, jakož i s ohledem na výkon odpovídajících práv v souladu s čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES.

Článek 2

Toto rozhodnutí se týká pouze dostatečnosti ochrany zajištěné standardními smluvními doložkami pro předávání osobních údajů zpracovatelům, které jsou uvedeny v příloze. Nevztahuje se na používání ostatních vnitrostátních předpisů, kterými se provádí směrnice 95/46/ES a které souvisejí se zpracováním osobních údajů v členských státech.

Toto rozhodnutí se vztahuje na předávání osobních údajů správci usazenými v Evropské unii příjemcům usazeným mimo území Evropské unie, kteří působí pouze jako zpracovatelé.

Článek 3

Pro účely tohoto rozhodnutí se:

- a) „zvláštními kategoriemi údajů“ rozumí údaje uvedené v článku 8 směrnice 95/46/ES;
- b) „orgánem dozoru“ rozumí orgán uvedený v článku 28 směrnice 95/46/ES;
- c) „vývozcem údajů“ rozumí správce, který předává osobní údaje;
- d) „dovozcem údajů“ rozumí zpracovatel usazený ve třetí zemi, který se zavazuje přijímat od vývozce údajů osobní údaje určené ke zpracování jménem vývozce údajů po předání v souladu s jeho pokyny a s podmínkami tohoto rozhodnutí a který nepodléhá systému třetí země zajišťující odpovídající ochranu ve smyslu čl. 25 odst. 1 směrnice 95/46/ES;
- e) „dílčím zpracovatelem“ rozumí zpracovatel najatý dovozcem údajů nebo jiným dílčím zpracovatelem dovozce údajů, který se zavazuje přijímat od dovozce údajů nebo od jiného dílčího zpracovatele dovozce údajů osobní údaje určené výhradně pro činnosti spojené se zpracováním jménem vývozce údajů po předání v souladu s pokyny vývozce údajů, standardními smluvními doložkami stanovenými v příloze a podmínkami písemné smlouvy o dílčím zpracování;

f) „právem rozhodným pro ochranu údajů“ rozumí právní předpisy ochraňující základní práva a svobody jednotlivců, a zejména jejich právo na soukromí ve vztahu ke zpracování osobních údajů, které se vztahují na správce údajů v členském státě, ve kterém je usazen vývozcem údajů;

g) „technickými a organizačními bezpečnostními opatřeními“ rozumí opatření zaměřená na ochranu osobních údajů před náhodným či protiprávním zničením nebo před náhodnou ztrátou, úpravou, neoprávněným zveřejněním či přístupem, zejména v případech, kdy v souvislosti se zpracováním dochází k předávání údajů po síti, nebo před všemi ostatními protiprávními způsoby zpracování.

Článek 4

1. Aniž jsou dotčeny jejich pravomoci přijmout opatření k zajištění dodržování vnitrostátních předpisů přijatých podle kapitol II, III, V a VI směrnice 95/46/ES, mohou příslušné orgány členských států vykonávat své stávající pravomoci zakázat nebo pozastavit toky údajů směřující do třetích zemí, aby tak chránily jednotlivce v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů v případech, kdy:

- a) je zjištěno, že právní předpisy, kterým dovozce údajů nebo dílčí zpracovatel podléhá, po něm vyžadují, aby se odchýlil od práva rozhodného pro ochranu údajů v rozsahu překračujícím omezení nezbytná v demokratické společnosti, jak je stanoveno v článku 13 směrnice 95/46/ES, pokud tyto požadavky mají pravděpodobně výrazně nepříznivý dopad na záruky poskytované právem rozhodným pro ochranu údajů a standardními smluvními doložkami;
- b) příslušný orgán zjistil, že dovozce údajů nebo dílčí zpracovatel nedodržel standardní smluvní doložky uvedené v příloze nebo
- c) je vysoce pravděpodobné, že standardní smluvní doložky uvedené v příloze nejsou nebo nebudou dodržovány a pokračující předávání by pro subjekt údajů představovalo bezprostřední riziko vzniku značné újmy.

2. Zákaz či pozastavení podle odstavce 1 musí být odvolány ihned poté, co pominou důvody pro zákaz nebo pozastavení.

3. Jakmile členské státy přijmou opatření podle odstavců 1 a 2, informují neprodleně Komisi, která informace předá ostatním členským státům.

Článek 5

Komise vyhodnotí uplatňování tohoto rozhodnutí na základě dostupných informací tři roky po jeho přijetí. Předloží zprávu o zjištěních výboru zřízenému podle článku 31 směrnice 95/46/ES. Zpráva bude obsahovat veškeré důkazy, které by mohly ovlivnit hodnocení dostatečnosti standardních smluvních doložek uvedených v příloze, jakož i veškeré důkazy o tom, že se toto rozhodnutí uplatňuje diskriminačním způsobem.

předávání a činnosti spojené se zpracováním údajů, jež jsou předmětem smlouvy, a mezi stranami jsou i nadále předávány osobní údaje, na něž se vztahuje toto rozhodnutí. Pokud se smluvní strany rozhodnou provést v tomto ohledu změny nebo zadávat externě činnosti spojené se zpracováním údajů, jež jsou předmětem takové smlouvy, musí uzavřít novou smlouvu, která je v souladu se standardními smluvními doložkami stanovenými v příloze.

Článek 6

Toto rozhodnutí se použije ode dne 15. května 2010.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Článek 7

1. Rozhodnutí 2002/16/ES se zrušuje ode dne 15. května 2010.

V Bruselu dne 5. února 2010.

2. Smlouva uzavřená mezi vývozcem údajů a dovozcem údajů podle rozhodnutí 2002/16/ES přede dnem 15. května 2010 je i nadále platná a účinná, pokud se nezmění

Za Komisi
Jacques BARROT
místopředseda

PŘÍLOHA

STANDARDNÍ SMLUVNÍ DOLOŽKY (ZPRACOVATELÉ)

ve smyslu čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích, které nezajišťují odpovídající úroveň ochrany údajů

název organizace vyvážející údaje:

adresa:

tel.:; fax:; e-mail:

další informace potřebné k identifikaci organizace

.....

(vývozce údajů)

dále pak

název organizace dovážející údaje:

adresa:

tel.:; fax:; e-mail:

další informace potřebné k identifikaci organizace:

.....

(dovozce údajů)

jednotlivě „strana“; společně „strany“

SE DOHODLI v zájmu zajištění dostatečných ochranných opatření s ohledem na ochranu soukromí a základní práva a svobody osob při předávání osobních údajů uvedených v dodatku 1 vývozcem údajů dovozci údajů na těchto smluvních doložkách („doložky“).

Doložka 1

Definice

Pro účely doložek:

- a) „osobní údaje“, „zvláštní kategorie údajů“, „zpracovávat/zpracování“, „správce“, „zpracovatel“, „subjekt údajů“ a „orgán dozoru“ mají stejný význam jako ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾;
- b) „vývozcem údajů“ se rozumí správce, který předává osobní údaje;
- c) „dovozcem údajů“ se rozumí zpracovatel, který se zavazuje přijímat od vývozce údajů osobní údaje určené ke zpracování jménem vývozce údajů po předání v souladu s jeho pokyny a s podmínkami těchto doložek a který nepodléhá systému třetí země zajišťující odpovídající ochranu ve smyslu čl. 25 odst. 1 směrnice 95/46/ES;

⁽¹⁾ Strany mohou v této doložce znovu uvést definice a významy obsažené ve směrnici 95/46/ES, budou-li to považovat za vhodné pro význam smlouvy jako samostatného dokumentu.

- d) „dílčím zpracovatelem“ se rozumí zpracovatel najatý dovozce údajů nebo jiným dílčím zpracovatelem dovozce údajů, který se zavazuje přijímat od dovozce údajů nebo od jiného dílčího zpracovatele dovozce údajů osobní údaje určené výhradně pro činnosti spojené se zpracováním jménem vývozce údajů po předání v souladu s pokyny vývozce údajů, podmínkami stanovenými v příloze a podmínkami písemné smlouvy o dílčím zpracování;
- e) „právem rozhodným pro ochranu údajů“ rozumí právní předpisy ochraňující základní práva a svobody jednotlivců, a zejména jejich právo na soukromí ve vztahu ke zpracování osobních údajů, které se vztahují na správce údajů v členském státě, ve kterém je usazen vývozce údajů;
- f) „technickými a organizačními bezpečnostními opatřeními“ rozumí opatření zaměřená na ochranu osobních údajů před náhodným či protiprávním zničením nebo před náhodnou ztrátou, úpravou, neoprávněným zveřejněním či přístupem, zejména v případech, kdy v souvislosti se zpracováním dochází k předávání údajů po síti, nebo před všemi ostatními protiprávními způsoby zpracování.

Doložka 2

Podrobnosti předávání

Podrobnosti předávání a zejména případné zvláštní kategorie osobních údajů jsou uvedeny v dodatku 1, který tvoří nedílnou součást doložek.

Doložka 3

Doložka ve prospěch třetí strany

1. Subjekty údajů mohou vůči vývozci údajů uplatnit jako oprávněné třetí strany tuto doložku, doložku 4 písm. b) až i), doložku 5 písm. a) až e) a g) až j), doložku 6 odst. 1 a 2, doložku 7, doložku 8 odst. 2 a doložky 9 až 12.
2. Subjekty údajů mohou vůči dovozci údajů uplatnit tuto doložku, doložku 5 písm. a) až e) a g), doložku 6, doložku 7, doložku 8 odst. 2 a doložky 9 až 12 v případech, kdy vývozce údajů fakticky zmizel nebo kdy z právního hlediska zanikl, ledaže případný nástupnický subjekt převzal na základě smlouvy nebo právních předpisů veškeré právní povinnosti vývozce údajů a v důsledku toho přijímá práva a povinnosti vývozce údajů, přičemž v tomto případě je subjekt údajů může uplatňovat vůči tomuto subjektu. Tato odpovědnost dílčího zpracovatele vůči třetím stranám je omezena na jeho vlastní činnosti spojené se zpracováním údajů podle těchto doložek.
3. Subjekty údajů mohou vůči dílčímu zpracovateli uplatnit tuto doložku, doložku 5 písm. a) až e) a g), doložku 6, doložku 7, doložku 8 odst. 2 a doložky 9 až 12 v případech, kdy vývozce údajů i dovozce údajů fakticky zmizeli nebo kdy z právního hlediska zanikli nebo jsou v platební neschopnosti, ledaže případný nástupnický subjekt převzal na základě smlouvy nebo právních předpisů veškeré právní povinnosti vývozce údajů a v důsledku toho přijímá práva a povinnosti vývozce údajů, přičemž v tomto případě je subjekt údajů může uplatňovat vůči tomuto subjektu. Tato odpovědnost dílčího zpracovatele vůči třetím stranám je omezena na jeho vlastní činnosti spojené se zpracováním údajů podle těchto doložek.
4. Strany nemají námitek proti tomu, aby byl subjekt údajů zastupován sdružením nebo jiným subjektem, je-li to jeho výslovným přáním a povoluje-li to vnitrostátní právo.

Doložka 4

Povinnosti vývozce údajů

Vývozce údajů se zavazuje a zaručuje, že:

- a) zpracování osobních údajů, včetně předávání samotného, bylo a bude i nadále prováděno v souladu se souvisejícími ustanoveními práva rozhodného pro ochranu údajů (a případně bylo oznámeno příslušným orgánům členského státu, ve kterém je vývozce údajů usazen) a že neporušuje související předpisy daného státu;
- b) nařídil a po celou dobu poskytování služeb zpracování osobních údajů bude dovozci údajů nařizovat, aby předávané osobní údaje byly zpracovávány pouze jménem vývozce údajů a v souladu s právem rozhodným pro ochranu údajů a s doložkami;

- c) dovozce údajů poskytne dostatečné záruky v souvislosti s technickými a organizačními bezpečnostními opatřeními uvedenými v dodatku 2 k této smlouvě;
- d) po vyhodnocení požadavků práva rozhodného pro ochranu údajů jsou bezpečnostní opatření dostatečná k zajištění ochrany osobních údajů před náhodným či protiprávním zničením nebo před náhodnou ztrátou, úpravou, neoprávněným zveřejněním či přístupem, zejména v případech, kdy v souvislosti se zpracováním dochází k předávání údajů po síti, nebo před všemi ostatními protiprávními způsoby zpracování, a že tato opatření zajišťují úroveň bezpečnosti odpovídající rizikům, která v souvislosti se zpracováním hrozí, a povaze údajů, jež mají být chráněny, s ohledem na stav techniky a nákladnost jejich zavedení;
- e) zajistí dodržování bezpečnostních opatření;
- f) budou-li součástí předávání i zvláštní kategorie údajů, subjekt údajů byl nebo bude informován před předáním nebo co nejdříve poté, že jeho údaje mohou být předávány do třetí země, která neposkytuje odpovídající ochranu ve smyslu směrnice 95/46/ES;
- g) předá oznámení obdržené od dovozce údajů nebo případného dílčího zpracovatele podle doložky 5 písm. b) a doložky 8 odst. 3 orgánu dozoru pro ochranu údajů, pokud se vývozce údajů rozhodne pokračovat v předávání nebo odvolat jeho pozastavení;
- h) na požádání poskytne subjektům údajů kopii doložek, s výjimkou dodatku 2 a souhrnného popisu bezpečnostních opatření, a rovněž kopii případné smlouvy o službách dílčího zpracování, kterou je nutno uzavřít v souladu s doložkami, pokud doložky nebo smlouva neobsahují obchodní informace, v tomto případě je možno tyto obchodní informace vynechat;
- i) v případě dílčího zpracování je činnost spojená se zpracováním údajů vykonávána v souladu s doložkou 11 dílčím zpracovatelem, který zajišťuje přinejmenším stejnou úroveň ochrany osobních údajů a práv subjektu údajů jako dovozce údajů podle doložek, a
- j) zajistí shodu s doložkou 4 písm. a) až i).

Doložka 5

Povinnosti dovozce údajů ⁽¹⁾

Dovozce údajů se zavazuje a zaručuje, že:

- a) osobní údaje bude zpracovávat pouze jménem vývozce údajů a v souladu s jeho pokyny a s těmito doložkami; nebude-li moci dodržování pokynů a doložek z jakýchkoli důvodů zajistit, zavazuje se o tom neprodleně informovat vývozce údajů, který je v takovém případě oprávněn pozastavit předávání údajů a/nebo odstoupit od smlouvy;
- b) nemá důvod se domnívat, že mu právní předpisy, kterým podléhá, brání plnit pokyny vývozce údajů a jeho povinnosti vyplývající ze smlouvy a že v případě změny těchto právních předpisů, která by mohla mít výrazně nepříznivý dopad na ochranná opatření a závazky stanovené doložkami, oznámí neprodleně tuto změnu vývozci údajů, který je v takovém případě oprávněn pozastavit předávání údajů a/nebo odstoupit od smlouvy;
- c) před zpracováním předaných osobních údajů učinil organizační a technická bezpečnostní opatření uvedená v dodatku 2;

⁽¹⁾ Povinné požadavky vnitrostátních právních předpisů vztahujících se na dovozce údajů, které nepřekračují rámec toho, co je nezbytné v demokratické společnosti, na základě jednoho ze zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 směrnice 95/46/ES, tzn. představují-li opatření nezbytná k zajištění bezpečnosti státu, obrany, veřejné bezpečnosti, předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání nebo nedodržování deontologických pravidel pro regulovaná povolání, významného hospodářského nebo finančního zájmu státu nebo ochrany subjektu údajů nebo práv a svobod druhých, nejsou v rozporu se standardními smluvními doložkami. Příkladem takových povinných požadavků, které nepřekračují rámec toho, co je nezbytné v demokratické společnosti, jsou mimo jiné mezinárodně uznané sankce, požadavky na vykazování daní či požadavky na předkládání zpráv o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.

- d) oznámí vývozci údajů neprodleně:
- i) veškeré právně závazné požadavky na zveřejnění osobních údajů ze strany donucovacího orgánu, není-li to jinak zakázáno, například trestním právem, aby byla zajištěna důvěrnost vyšetřování v rámci výkonu práva,
 - ii) veškeré případy získání náhodného nebo neoprávněného přístupu a
 - iii) veškeré žádosti obdržené přímo od subjektů údajů, aniž by na tyto žádosti reagoval, ledaže k tomu byl jinak oprávněn;
- e) vyřídí neprodleně a řádně veškeré dotazy vývozce údajů týkající se jím prováděného zpracování osobních údajů, které jsou předmětem přenosu, a že se bude řídit v souvislosti se zpracováním předávaných údajů názorem orgánu dozoru;
- f) na žádost vývozce údajů umožní přezkoumání činností spojených se zpracováním údajů podle doložek ve svých zařízeních na zpracování údajů, které provede vývozce údajů nebo kontrolní orgán složený z nezávislých členů s požadovanou odbornou kvalifikací, kteří budou vázáni povinností zachovat mlčenlivost a vybrání vývozcem údajů, popřípadě po dohodě s orgánem dozoru;
- g) na požádání poskytne subjektu údajů kopii doložek nebo případné existující smlouvy o dílčím zpracování, pokud doložky nebo smlouva neobsahují obchodní informace, v tomto případě je možno tyto obchodní informace vynechat, s výjimkou dodatku 2, který bude nahrazen souhrnným popisem bezpečnostních opatření v případech, kdy subjekt údajů není schopen získat kopii od vývozce údajů;
- h) v případě dílčího zpracování předem informoval vývozce údajů a obdržel jeho předchozí písemný souhlas;
- i) služby zpracování údajů poskytované dílčím zpracovatelem budou v souladu s doložkou 11;
- j) vývozci údajů zašle neprodleně kopii případné dohody s dílčím zpracovatelem, která se uzavírá podle těchto doložek.

Doložka 6

Odpovědnost

1. Strany se dohodly, že subjekt údajů, který utrpěl v důsledku porušení povinností uvedených v doložce 3 nebo doložce 11 škodu způsobenou kteroukoli ze stran nebo dílčím zpracovatelem, je oprávněn obdržet od vývozce údajů za utrpěnou škodu náhradu.

2. Nemůže-li subjekt údajů uplatňovat v souladu s odstavcem 1 nárok na odškodnění vůči vývozci údajů pro porušení některé z povinností dovozce údajů nebo jeho dílčího zpracovatele uvedených v doložce 3 a 11, protože vývozce údajů fakticky zmizel, z právního hlediska zanikl nebo je v platební neschopnosti, dovozce údajů se zavazuje, že subjekt údajů smí uplatňovat nároky vůči dovozci údajů, jako by byl vývozcem údajů, ledaže případný nástupnický subjekt převzal na základě smlouvy nebo právních předpisů veškeré právní povinnosti vývozce údajů nebo dovozce údajů, přičemž v tomto případě může subjekt údajů uplatňovat svá práva vůči tomuto subjektu.

Dovozce údajů se nemůže spoléhat na to, že dílčí zpracovatel poruší své povinnosti, aby se vyhnul vlastní odpovědnosti.

3. Nemůže-li subjekt údajů uplatňovat v souladu s odstavci 1 a 2 nárok vůči vývozci údajů a dovozci údajů pro porušení některé z povinností dílčího zpracovatele uvedených v doložkách 3 a 11, protože vývozce údajů i dovozce údajů fakticky zmizeli, z právního hlediska zanikli nebo jsou v platební neschopnosti, dílčí zpracovatel se zavazuje, že subjekt údajů smí uplatňovat nároky vůči dílčímu zpracovateli s ohledem na jeho vlastní činnosti spojené se zpracováním údajů podle těchto doložek, jako by byl vývozcem údajů nebo dovozcem údajů, ledaže případný nástupnický subjekt převzal na základě smlouvy nebo právních předpisů veškeré právní povinnosti vývozce údajů nebo dovozce údajů, přičemž v tomto případě může subjekt údajů uplatňovat svá práva vůči tomuto subjektu. Odpovědnost dílčího zpracovatele je omezena na jeho vlastní činnosti spojené se zpracováním údajů podle těchto doložek.

*Doložka 7***Mediace a soudní příslušnost**

1. Dovozce údajů se zavazuje, že uplatní-li proti němu subjekt údajů práva ve prospěch třetí strany a/nebo uplatní-li nárok na náhradu škody podle těchto doložek, přistoupí dovozce údajů na rozhodnutí subjektu údajů:

- a) předat spor k mediaci prováděné nezávislou osobou nebo popřípadě orgánem dozoru;
- b) předat spor soudům v členském státě, ve kterém je vývozce údajů usazen.

2. Strany se dohodly, že rozhodnutím subjektu údajů nebudou dotčena jeho hmotná ani procesní práva při podávání soudních žalob v souladu s ostatními ustanoveními vnitrostátního nebo mezinárodního práva.

*Doložka 8***Spolupráce s orgány dozoru**

1. Vývozce údajů se zavazuje uložit kopii této smlouvy u orgánu dozoru, vyžaduje-li to tento orgán nebo právo rozhodné pro ochranu údajů.

2. Strany se dohodly, že orgán dozoru má právo provést přezkoumání u dovozce údajů a u případného dílčího zpracovatele, které bude mít stejný rozsah a bude podléhat stejným podmínkám jako přezkoumání u vývozce údajů uskutečněné v souladu s právem rozhodným pro ochranu údajů.

3. Dovozce údajů okamžitě informuje vývozce údajů o existenci právních předpisů, kterým on nebo dílčí zpracovatel podléhá, jež podle odstavce 2 brání provést přezkoumání dovozce údajů nebo dílčího zpracovatele. V tomto případě má vývozce údajů právo učinit opatření podle doložky 5 písm. b).

*Doložka 9***Rozhodné právo**

Doložky se řídí právem členského státu, ve kterém je usazen vývozce údajů:

*Doložka 10***Změna smlouvy**

Strany se zavazují, že v doložkách nebudou provádět žádné změny ani úpravy. Toto nevylučuje, aby strany v případě potřeby připojily další doložky, které se vztahují k předmětu obchodu, pokud tyto doložky nejsou v rozporu s těmito doložkami.

*Doložka 11***Dílčí zpracování**

1. Dovozce údajů nezadá externě žádnou ze svých činností spojených se zpracováním údajů, které jsou vykonávány jménem vývozce údajů na základě těchto doložek, bez předchozího písemného souhlasu vývozce údajů. Pokud dovozce údajů se souhlasem vývozce údajů zajišťuje plnění svých povinností podle těchto doložek subdodavately, učiní tak pouze formou písemné dohody s dílčím zpracovatelem, která dílčímu zpracovateli ukládá stejné povinnosti, jako jsou povinnosti dovozce údajů podle těchto doložek ⁽¹⁾. Neplní-li dílčí zpracovatel své povinnosti týkající se ochrany údajů na základě této písemné dohody, je dovozce údajů vůči vývozci údajů nadále plně odpovědný za splnění povinností dílčího zpracovatele podle takovéto dohody.

2. Předchozí písemná smlouva mezi dovozcem údajů a dílčím zpracovatelem zahrnuje rovněž doložku ve prospěch třetí strany stanovenou v doložce 3 pro případy, kdy subjekt údajů nemůže uplatňovat nárok na odškodnění podle odstavce 1 doložky 6 vůči vývozci údajů nebo dovozci údajů, protože ti fakticky zmizeli nebo z právního hlediska zanikli nebo jsou v platební neschopnosti, ledaže případný nástupnický subjekt převzal na základě smlouvy nebo právních předpisů veškeré právní povinnosti vývozce údajů nebo dovozce údajů. Tato odpovědnost dílčího zpracovatele vůči třetím stranám je omezena na jeho vlastní činnosti spojené se zpracováním údajů podle těchto doložek.

3. Ustanovení týkající se aspektů ochrany údajů u subdodavatelského zajišťování podle odstavce 1 se řídí právem členského státu, ve kterém je usazen vývozce údajů:

⁽¹⁾ Tento požadavek může být splněn tak, že dílčí zpracovatel spolupodepíše smlouvu uzavřenou mezi vývozcem údajů a dovozcem údajů podle tohoto rozhodnutí.

4. Vývozce údajů vede seznam dohod o dílčím zpracování, jež uzavřel podle těchto doložek a které dovozce údajů oznámil podle doložky 5 písm. j), který bude alespoň jednou ročně aktualizovat. Seznam musí být dán k dispozici orgánu dozoru pro ochranu údajů vývozce údajů.

Doložka 12

Povinnosti po ukončení poskytování služeb spojených se zpracováním osobních údajů

1. Strany se dohodly, že po ukončení poskytování služeb spojených se zpracováním údajů dovozce údajů a dílčí zpracovatel podle rozhodnutí vývozce údajů vrátí veškeré předávané osobní údaje a jejich kopie vývozci údajů, nebo provede zničení veškerých osobních údajů a předloží vývozci údajů potvrzení o jejich zničení, pokud právní předpisy vztahující se na dovozce údajů nezakazují dovozci vrácení či zničení všech nebo části předávaných osobních údajů. V takovém případě dovozce údajů zaručuje, že zajistí zachování důvěrnosti předávaných osobních údajů a že nebude přenášeny osobní údaje již dále aktivně zpracovávat.

2. Dovozece údajů a dílčí zpracovatel zaručují, že na žádost vývozce údajů a/nebo orgánu dozoru dají k dispozici svá zařízení na zpracování údajů za účelem přezkoumání opatření uvedených v odstavci 1.

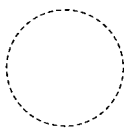
Jménem vývozce údajů:

Jméno (plně vypsát):

Funkce:

Adresa:

Případné další informace nezbytné k tomu, aby byla smlouva závazná:

(razítko organizace)

Podpis

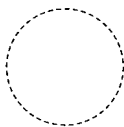
Jménem dovozce údajů:

Jméno (plně vypsát):

Funkce:

Adresa:

Případné další informace nezbytné k tomu, aby byla smlouva závazná:

(razítko organizace)

Podpis

Dodatek 1

Ke standardním smluvním doložkám

Tento dodatek tvoří součást doložek a musí být vyplněn a podepsán oběma stranami

Členské státy mohou doplnit nebo stanovit, v souladu se svými vnitrostátními postupy, jakékoli další potřebné informace, které mají být v tomto dodatku obsaženy.

Vývozce údajů

Vývozce údajů (popište, prosím, stručně své činnosti, které mají význam pro předávání):

.....

.....

.....

Dovozce údajů

Dovozce údajů (popište, prosím, stručně své činnosti, které mají význam pro předávání):

.....

.....

.....

Subjekty údajů

Předávané osobní údaje se týkají těchto kategorií subjektů údajů (uveďte, prosím, podrobnosti):

.....

.....

.....

Kategorie údajů

Předávané osobní údaje se týkají těchto kategorií údajů (uveďte, prosím, podrobnosti):

.....

.....

.....

Zvláštní kategorie údajů (jsou-li předmětem předávání)

Předávané osobní údaje se týkají těchto zvláštních kategorií údajů (uveďte, prosím, podrobnosti):

.....

.....

.....

Proces zpracování

Předávané osobní údaje budou předmětem těchto základních procesů zpracování (uveďte, prosím, podrobnosti):

.....

.....

.....

VÝVOZCE ÚDAJŮ

Jméno:

Podpis oprávněné osoby

DOVOZCE ÚDAJŮ

Jméno:

Podpis oprávněné osoby

Dodatek 2

Ke standardním smluvním doložkám

Tento dodatek tvoří součást doložek a musí být vyplněn a podepsán oběma stranami

Popis technických a organizačních bezpečnostních opatření zavedených dovozcem údajů v souladu s doložkou 4 písm. d) a doložkou 5 písm. c) (nebo připojený dokument/právní předpis):

.....

.....

.....

.....

PŘÍKLAD DOLOŽKY O ODŠKODNĚNÍ (NEPOVINNÉ)**Odpovědnost**

Strany se dohodly, že bude-li jedna ze stran shledána odpovědnou za porušení doložek, kterého se dopustí druhá strana, druhá strana nahradí první straně v rozsahu, ve kterém je odpovědná, veškeré náklady, poplatky, škody, výdaje nebo ztráty, které první straně vznikly.

Odškodnění závisí na tom, zda:

- a) vývozce údajů neprodleně obeznámil dovozce údajů se vzneseným nárokem a
- b) dovozci údajů byla dána možnost spolupracovat s vývozcem údajů při obhajobě a urovnání sporu o vznesený nárok ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Odstavec o odpovědnosti není povinný.

Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů

Vydavatel: Úřad pro ochranu osobních údajů

Adresa redakce: Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Redakce: Miluše Nejedly, tel.: 234 665 232, fax: 234 665 505

e-mail: posta@uoou.cz

internetová adresa: www.uoou.cz

Administrace: Písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422, www.sevt.cz, e-mail: sevt@sevt.cz. – **Předpokládané roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Věstníku a pro tento rok činí 400 Kč – Vychází podle potřeby – **Tiskne:** Sprint servis, Lovosická 31, Praha 9.

Distribuce: Předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s. – Praha 4, Jihlavská 405, tel.: 261 260 414 – Brno, Česká 14, tel.: 542 213 962 – Ostrava, roh ul. Nádražní a Denisovy, tel.: 596 120 690 – České Budějovice, Česká 3, tel.: 387 319 045 a ve vybraných knihkupectvích. Distribuční podmínky předplatného: Jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného, nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamaci je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČ (právnícká osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno RPP Praha.

